

SHËRBIMET SEKRETE DHE REKRUTIMI I SPIUNËVE

EBU KATADE ALBANI

Para se të hyjmë në këtë temë është mirë që të theksohet dhe të tërheqet vërejtja se pothuajse çdokush që në fillim fiton njohuri në këtë çështje fillon që t'i shikojë njerëzit me dyshime në formën që i krijohet në kokë një shabllon që i vlerëson njerëzit me të dhe çdokush që i përputhet me tabllon që i është formuar në kokë e shiqon me sytë e dyfytirëshit, e që në realitet nuk është ashtu, për atë ka nevojë shumë që të mbahet baraspesha në vlerësimin e njerëzve, ngase muslimani në esencë është i besueshëm derisa nuk vërtetohet e kundërta e saj me fakte të qarta.

Nuk ka vlerë apo çmim që mund t'i jipet spiunit për detyrën që e kryen për atë që u shërben, kurse për popullin e vet që e tradhëton nuk ka dënim që mund të dënohet për tradhëtinë që e bën, atyre ua jep dënimin e merituar vetëm se Allahu me zjarrin e xhehenemit.

Në këtë shkrim qëllimisht kam përmendur epitete apo sinonime siç janë informator, bashkëpunëtor dhe spiun. Për popullatën e thjeshtë këto nuk kanë dallim, të gjithë janë të njëjtë, kurse për shërbimet sekrete këto epitete kanë dallim mes vete, ka polemika mes tyre se cili epitete është më i saktë për përdorim edhe pse çdo epitete e zë vendin e vet për përdorim.

Cilësitë e informatorit:

1. Besueshmëria – besueshmëria është palca e suksesit të informatorët në çdo shtresë të shoqërisë, nuk ka mundësi që të jetë i suksesshëm një person që nuk është i besueshëm apo që është edhe i dyshimtë.
2. Të jetë në përputhshmëri me natyrën apo rrethin ku duhet të nxjerrë informata, që nënkupton se një alkoolist nuk mund të nxjerrë informata prej njerëzve fetar, por ai mund të nxjerrë informata prej kafeneve dhe njerëzve të devijuar, e as fetari prej kriminelëve, as kriminelët prej tregtarëve, etj.
3. Të jetë i aftë me cilësi të duhura dhe autoritativ për detyrën dhe rrethin që duhet të nxjerrë informata – nëse duhet të nxjerrë informata nga politikanët duhet që të jetë i shkolluar dhe me karrierë të suksesshme; nga kriminelët duhet që të jetë me dosje kriminale të trashë dhe të suksesshme; nga islamistët duhet që të paraqitet dhe të njihet si i devotshëm; nga organizatat revolucionare të jetë trim dhe i shkathtë në çështjet ushtarake, etj.
4. Të jetë i nevojshëm për shoqërinë apo rrethin ku vepron, p.sh nëse një arsimtarë apo doktor konkuron për punë në qytet në një rreth që konkurrenca është tepër e madhe dhe cilësore, atëherë ky informator shumë vështirë do ta ketë që të jetë i suksesshëm dhe do të ketë nevojë për kohë të gjatë që të korrë sukses si informator, por nëse i njëjti arsimtar apo doktor konkuron për punë në zonat rurale, atëherë suksesi i tij si informator do të jetë shumë më i madh, për shkak se në zonat rurale nevoja për të është shumë e madhe dhe pothuajse konkurrenca është zero dhe autoriteti (personaliteti) i tij do të jetë shumë i çmuar.

Përzgjedhja e informatorëve – para se një person të bëhet bashkëpunëtor i shërbimeve sekrete, pika e parë që i kushtojnë vëmendje të veçantë është se çka e shtynë personin që të bëhet bashkëpunëtor i tyre. Kjo u luan rol shumë atyre që ta kuptojnë se sa mund të jetë i sigurtë dhe i zellshëm ky bashkëpunëtor dhe se mos vallë ka rrezik prej tij që të jetë spiun i dyfishtë.

Përzgjedhja e informatorëve bëhet në dy drejtime:

1. **Në bazë të nevojës për detyrën e duhur** - Që do të thotë t'i posedoj cilësitë dhe kushtet e duhura. Kjo vlenë më shumë për ata që vetëm se janë informatorë të shtetit, por angazhimi i tyre në detyra të caktuara kërkon cilësi apo veti të veçanta dhe procedura për infiltrimin e tyre mund të jetë shumë e gjatë sa që mund të zgjatë edhe me vite.

Nëse një shtet siç është Rusia ka për qëllim ta infiltroj një informator në një shtet tjetër siç është Amerika me detyrë të caktuar, normal që është e pamundur që ai si shtetas dhe me kombësi ruse të depërtoj dhe të korrë sukses në Amerikë për shkak se që nga momenti i parë që shkelë në Amerikë ai do të jetë nën mbikqyrje nga shërbimet sekrete në katër anët, dhe poashtu si kombësi ruse është i refuzuar dhe i dyshimtë nga populli amerikan. Për të qenë i suksesshëm infiltrimi i këtij personi së pari bëhet vlerësimi se cilët nacionalitete kanë simpati dhe marrëdhënie të ngrohta me shtetin dhe popullin amerikan. Të supozojmë se p.sh portugezët, atëherë Rusia e zgjedhë personin me cilësitë e duhura që të ketë prirje për përvetësimin e gjuhëve dhe traditave të huaja dhe të ketë prirje për shkollim dhe këtë person e dërgojnë në Portugali në një zonë që nuk kanë fare apo kanë shumë pak mërgimtarë në Amerikë e sidomos në zonën ku ai duhet të operoj. Aty ai person fillon jetën e tij të re sikurse që të kishte lindur aty duke përvetësuar gjuhën portugeze me dialektin e asaj zone, duke mësuar çdo gjë nga historia, traditat dhe njohuritë e popullit portugez e sidomos të asaj zone, duke mësuar rreth jetës shoqërore e politike të tyre dhe duke u shkolluar në drejtimin e duhur për detyrën që do të ngarkohet në të ardhmën. Pas pesë apo më shumë vitesh, kur të vlerësohet se ky person i ka arritur aftësitë apo njohuritë e duhura, gjegjësisht është bërë si një portugez i lindur, atëherë Rusia këtë person e paisë me të gjitha dokumentet e duhura si portugez dhe me këtë identitet të ri ai është i mirëpritur në Amerikë, i gatshëm dhe i aftë për ta kryer detyrën e tij.

Kjo lloj metode depërtimi si mik përdoret edhe nga amerikanët në drejtim të popujve që e urrejnë amerikanën, e sidomos popujt musliman ku si shembull e theksoj çështjen e Shamit. Amerikanët në Sham për rekrutim tek popullata e gjerë maskohen pas shërbimeve sekrete turke, ku individ me kombësi turke shërbëtor të shërbimeve sekrete amerikane, paraqiten në emër të shërbimit sekret turk duke e shfrytëzuar miqësinë dhe simpatinë e popullit të Shamit ndaj turqëve dhe shtetit turk, ku personi i rekrutuar besonë se është duke i shërbyer shërbimeve sekrete

turke dhe shtetit turk, për atë dhe lehtë pranon bashkëpunimin, kurse në esencë ai është duke i shërbyer amerikanëve.

Sa i përket grupeve revolucionare që e kapin armën kundër shtetit që jetojnë në të, shteti që në fillimin e themelimit të tyre - gjenerata e parë që dalin për të rrezistuar - kujdeset që të infiltrojë bashkëpunëtorët e tij në mesin e tyre, për shkak se gjenerata e parë është ajo që mbetet ndër më të besueshmit në popull dhe që në të ardhmen do i kap postet apo përgjegjësitë kyçe dhe shumë lehtë mund të depërtojnë në kryesi sepse konkurrenca është e vogël dhe besueshmëria është e lartë, ndërsa gjeneratat tjera që vijnë pas, mundësitë më të shumta i kanë që të mbesin ushtarë. Shteti, bashkëpunëtorëve të vet u ndihmon që të ngriten në postet apo përgjegjësitë e duhura dhe ta fitojnë besueshmërinë në maksimum, ku bashkëpunëtorët e tyre janë më trimat dhe më të zellshmit, çdo detyrë me rrezik siç janë bartja e armatimit dhe municionit që duhet të kalojnë nëpër zonat e rrezikshme, ata i paraprijnë të gjithëve me gatishmërinë e tyre për të rrezikuar dhe e gjithë kjo nën mbikqyrjen dhe përcjelljen e shtetit, ku shteti në këtë rast edhe ka njohuri për armatimin dhe municionin se ku gjindet dhe në çfarë sasive është, etj. Gjithashtu njëkohësisht edhe e ngritë bashkëpunëtorin e tyre në pozitën e duhur. Spiunat gjithashtu ndihmohen mes vete për t'u ngritur në kryesi apo në postet kyçe.

Sa i përket xhemateve Islame, gjegjësisht grupeve të muxhahidëve, e sidomos ato që veprojnë larg shtetit amë apo shtetit që janë rrezik për ta, shtetet përdorin depërtimin në formën lineare, që nënkupton depërtimin e individëve të caktuar si spiuna brenda xhematit, ku së pari analizohet prijësi i tyre me antarët e këshillit të afërt, por edhe të gjithë antarët më të besueshëm të tyre. Së pari për informator kërkohen njerëz që vetëm se janë të rekrutuar më herët dhe që gëzojnë besueshmëri dhe janë më të përshtatshëm për këtë detyrë duke filluar nga më të afërmit e tyre, vëllezërit e tyre, kushërirët, miqët, fqinjët, shokët, kolegët e punës apo të shkollës, etj. Në xhihad më të përshtatshëm për bashkëpunëtor janë muhaxhirët në krahasim me ensarët, për shkak se muhaxhirët nivelin e besueshmërisë e kanë më të lartë se sa ensarët.

2. Në bazë të gjendjes së tij personale

Nëse brenda të gjitha atyre që i cekëm më lartë nuk ekziston ndonjë informator i rekrutuar më herët, që pothuajse është e pamundur, atëherë nga mesi i tyre bëhet përzgjedhja e personave më të përshtatshëm dhe më të besueshëm për rekrutim si informator duke i përdorur taktikat e tyre të ndyra dhe të poshtëra, ku pas rekrutimit bëhet aftësimi i tij me kurse të ndryshme për nevojat e detyrave që duhet t'i kryej si informator dhe në formën që të jetë i nevojshëm për xhematin ku ndër më të kërkuarit janë truprojet apo shoqëruesit e komandantave, mjeku, gazetari, ai që e njeh informatikën (kompjuteristi apo hakeri), mekaniku i veturave, elektrikisti, personi që ka qenë në njësi speciale në ushtri, etj, pastaj dërgohet në mesin e grupit me detyra të caktuara dhe në këtë

formë si i besueshëm plotësisht për shkak se është nga rrethi i ngushtë i tyre dhe me aftësi apo njohuri të nevojshme që ai i posedon, është plotësisht i gatshëm për detyrën e tij si informator. Nëse ky person nuk gjindet nga mesi i të afërmeve të tyre që i cekëm, atëherë zgjerohet rrethi dhe informatori kërkohet nga të afërmit e shokëve dhe të besueshmëve të tyre.

Personat më të përshtatshëm për rekrutim: personat më të përshtatshëm dhe më të rrezikuar për rekrutim janë personat që kanë brenga (probleme), personat me autoritet, studentët, etj.

Personat që kanë brenga: janë të përshtatshëm për shkak se gjuhëzohen lehtë për brengat që i kanë dhe ndër ta më të përshtatshmit janë të burgosurit, ata që janë të zhytur në borxhe, ata që kanë probleme të cilat nuk mund t'i zgjidhin, e sidomos ata që kanë ndonjë anëtar të familjes me sëmundje të rëndë që shërimi apo trajtimi i tij është shumë i kushtueshëm. Të burgosurit janë më të përshtatshëm për dy arsye, e para për shkak se shteti mund që t'ua zgjatë burgun në maksimum dhe t'ua humbë jetën nëpër burgje, ky kërcënim është shumë i vështirë për ta kështu që nëse pranon që të bashkëpunoj atëherë shteti ia ulë dënimin në minimum ose e nxjerrë nga burgu sa më shpejtë që është e mundur, dhe e dyta se janë të besueshëm në shoqëri për shkak se tek ne është shumë e njohur bindja se, "ai i cili ka konflikt me shtetin nuk mund të jetë bashkëpunëtor i shtetit apo shteti nuk i burgos bashkëpunëtorët e tij", kjo bindje realisht qëndron por jo gjithnjë, pra ka përjashtime. Në këtë pikë e kisha shtuar edhe një çështje: Natyra e njeriut është e tillë që sa më i fuqishëm të jetë aq më pak e aktivizon apo e lodhë trurin, dhe çdo çështje mundohet për ta zgjidhur me forcë, kurse ata që janë të dobët dhe të rrezikuar e shfrytëzojnë trurin në maksimum dhe çdo çështje mundohen që ta zgjidhin me mençuri, kështu është shteti i Maqedonisë së Veriut i cili është tejte i dobët dhe e rrezikuar nga të gjithë fqinjët, e sidomos nga shqiptarët, për vet faktin se zyrtarisht në Maqedoninë e Veriut ekzistojnë 29% të popullatës shqiptar, kurse realisht edhe më shumë, dhe kufizohet me dy shtete shqiptare me një kufi tejte të gjatë, që i bie të rrezikohet nga brenda dhe nga jashtë prej shqiptarëve, kështu që për ta shqiptarët janë armiku numër një dhe më i rrezikshmi. Maqedonia e Veriut sigurinë e saj e bazon së pari në shërbimin sekret dhe policinë si masë preventive duke i paraprirë dhe parandaluar rreziqet para se të ndodhin, e pastaj në forcën ushtarake. Për atë pas shpëputjes nga Jugosllavia, Maqedonia e Veriut me shumë mençuri e shfrytëzoi çështjen e nënshtetësisë ku siç thuhet, "me një gurë i goditi shumë zogj", ku flitet se minimum 150 mijë shqiptarë nuk mundën të kenë nënshtetësi. Çka fiton Maqedonia e Veriut nga kjo lëvizje strategjike? Së pari e ulin numrin e shqiptarëve zyrtarisht, ku në këtë formë iu cënohen të drejtat e shqiptarëve, për shkak se baza e të drejtave të shqiptarëve dhe forcë e tyre politike është përqindja e tyre, e dyta 150 mijë shqiptar më së paku i cungon dhe varfëron ekonomikisht dhe ua paralizon jetën, kështu që në këtë formë iu bën trysni për migrim drejt perëndimit

për një jetë më të volitshme, e treta që neve më së shumti na intereson në këtë shkrim është rreziku dhe mundësia e shtetit për të përzgjedhur dhe rekrutuar bashkëpunëtor të tyre nga të gjitha shtresat e mundshme të shqiptarëve nga këta 150 mijë, këta janë më të rrezikuarit për rekrutim për shkak se siç e cekëm ata e kanë jetën të nxirë, të paralizuar totalisht dhe pa asnjë perspektivë se nuk mundën të posedojnë pasaporta për udhëtim, as të hapin firma për biznese, as të punësohen legal me dokumente, as t'i shfrytëzojnë ndihmat sociale në të holla, e sidomos për mjekim e shumë të tjera. Përveç se bllokohen nga jeta ekonomike dhe sociale, njëashtu çdo dokument apo nevojë që kanë duhet të paguajnë shumë dhe të bëjnë shumë intervenime për ta arritur, kjo ua rëndon jetën edhe më shumë. Kësaj jete të paralizuar dhe tejet të vështirë në këtë formë besoj se shumëkush nuk mundet ta përballoj, shteti i ka vendosur në pozitë që o të bashkëpunojnë o të jenë të vdekur për së gjalli. Shteti maqedonas me çështjen e mos dhënies së nënshtetësisë i ka goditur shqiptarët fuqishëm, ku ka fituar kapacitete dhe mundësi tejet të larta për t'i gjuhëzuar dhe rekrutuar shqiptarët si bashkëpunëtor nëpërmjet të cilëve do të pasojnë edhe shumë goditje për një kohë të gjatë. Për shqiptarët e Maqedonisë së Veriut është çështje vitale dhe pikë më strategjike rregullimi i nënshtetësive atyre që nuk kanë, së pari për t'i shpëtuar ata që shteti i ka shënjestruar për rekrutim si bashkëpunëtor që mos të jenë armiq të popullit të vet pa vullnetin e tyre, e pastaj që të ndërpritet emigrimi drejt Perëndimit dhe në fund me rritjen e përqindjes të shqiptarëve automatikisht ndryshohet gjendja e tyre dhe bëhen më të fuqishëm, etj.

Personat me autoritet: rekrutimi i tyre është shumë i rrezikshëm për shkak se ata janë me autoritet në popull dhe shumë të besueshëm, dhe pothuajse janë ndër shtresat e para të popullit. Është e njohur se amerikanët gjithnjë i kanë në shënjestër për rekrutim djemtë dhe familjet e hoxhallarëve dhe udhëheqësve të xhihadit që kanë rënë shehida më herët apo që kanë ndërruar jetë, për shkak të autoritetit dhe besueshmërisë së tyre që e gëzojnë në mesin e muslimanëve, automatikisht edhe fëmijët e tyre janë të besueshëm dhe autoritativ dhe këta shumë lehtë mundën të ngjiten në parinë e organizimeve xhihadike. Këta rekrutohen më së paku në tre metoda: e para për shkak të lëvizjeve të prindëve të tyre gjithnjë janë në kërkim nga shtetet dhe nëse kapen dhe bien në burgje këtu fillon rreziku i tyre për rekrutim; metoda e dytë është nëpërmjet lidhjeve fafeshnore, ku personi që është në shënjestër nëse i viziton dajallarët e vet që janë vendas, atëherë këtu është rreziku për të, ku ndokush nga dajallarët apo kusherinjtë e dajallarëve është i rekrutuar dhe fillon me bindë personin në fjalë që edhe ai të bëhet bashkëpunëtor duke i afuar jetë të rehatshme me financa të bollshme; metoda e tretë është më ndryshe dhe vlen më shumë për ata që janë politikanë e biznismena, dhe që nuk kanë probleme me shtetin, por nuk përjashtohen as muslimanët e devotshëm, e ajo është nëpërmjet femrave, atyre iu afrojnë vajza të bukura për amoralitet dhe nëse bien në kurthë atëherë i xhirojnë dhe me këto xhirime i shantazhojnë dhe i kërcënojnë se do të publikohen nëse nuk bashkëpunojnë me shtetin. Në këto kërcënime e shantazhime janë më të ndieshëm ata që janë të njohur si të ndershëm e të moralshëm, që kanë rrethin e tyre të ndershëm, jetë familjare stabile dhe autoritative, ku për ta publikimi i videove është

vdekje ngase i shkatërrohet jeta familjare dhe miqësore dhe i bie autoriteti. Rrallë ndokush prej tyre mund t'i rezistoj këtij lloj gjunjëzimi, kurse për ata që janë të njohur për amoralitet ky lloj kërcënimi nuk iu bën efekt shumë, ngase ata nuk e kanë problem që iu cënohet morali.

Studentët: nëse e keni vërejtur, sa herë që bëhen zgjedhjet në mesin e studentëve për kryetar të unionit të studentëve, të gjitha partitë bëjnë luftë se antarët apo studentët e cilës parti do t'i fitojnë zgjedhjet, a thua pse? Se studentët janë ardhmëria e një populli dhe janë fuqi politike në veti, ku shumë shtete apo sisteme në botë janë përmbysur nëpërmjet lëvizjeve studentore, për atë e them se një popull, shtet apo pushtet që nuk i ka nën kontrollë dhe mbrojtje mediat dhe studentët, themelet nuk i kanë stabile, për atë edhe shërbimet sekrete të huaja vrapojnë drejt studentëve për rekrutim ngase ata janë e ardhmja e popullit e sidomos studentët më të dalluar, ata në të ardhmën janë kryesia e popullit për atë dhe i sheh nga jashtë që derdhen fonde për bursa studentore, kurse të ndryshme dhe për mundësi shkollimi në universitetet me renome botërore, dhe të gjitha këto janë etapat e klasifikimit dhe rekrutimit. Shërbimet sekrete të huaja më së shumti i shënjestrojnë studentët e dalluar dhe studentët që janë bijtë e funksionarëve apo politikanëve aktiv, se këta llogariten ajka e studentëve dhe koka e popullit politikisht, por edhe shkencëtarisht.

-Involvimi në bashkëpunim apo rekrutimi hap-pas-hapi: në këtë pikë do t'i cekim shembujt që kanë ndodhur në Sham. Amerikanët por edhe turqit me disa muxhahida fillojnë bashkëpunimin dhe depërtimin deri në rekrutim në dy aspekte; e para, nën principin se; "armiku i armikut tim është miku im", ku në hapin e parë nëpërmjet organizatave humanitare u ofrojnë ndihma humanitare dhe financiare personave që e kanë gjendjen ekonomike të rënduar dhe kjo është kontakti i parë me ta. Pastaj nga ata persona kërkojnë informata personale për persona tjerë e sidomos për ata muxhahida që kanë përgjegjësi apo poste të caktuara, e që e kanë gjendjen ekonomike të rënduar me preteks që të u dalin në ndihmë ekonomike muxhahidëve të dalluar dhe në këtë formë së pari e fitojnë listën e muxhahidëve që kanë poste dhe përgjegjësi e që e kanë gjendjen e rënduar ekonomikisht, dhe kjo është fillimi i instalimit të rjetit të tyre në mesin e muxhahidëve, pastaj u ofrojnë bashkëpunim dhe u kërkojnë informata ushtarake të frontit nga armiku i përbashkët Rusia, Irani dhe ushtria e Besharit, duke i ofruar shuma të mëdha parash si shpërblim. Në këtë formë shumë lehtë mashtrohet dhe bie në kurthë një muxhahid duke menduar logjikisht se nuk ka asnjë problem në këtë lloj bashkëpunimi, se çështja është shkatërrimi i pabesimtarëve në mes vete, mirëpo i shkreti nuk e di se amerikanët nuk kanë nevojë aspak për ato informata që i kërkojnë, por kurthi është në atë që ti të përlyesh dhe të pranosh të jesh bashkëpunëtor, ta thyesh sikletin apo akullin për bashkëpunim me amerikanët apo ndonjë shërbim tjetër sekret. Në hapin që pason ata kërkojnë informata dhe bashkëpunim ndaj ndonjë komandanti të muxhahidëve që në realitet ai është besnik dhe i sinqertë, por që nuk është shumë i njohur dhe i dëshmuar në vepër dhe që rreth tij qarkullojnë akuza apo dyshime se çështja e tij nuk është shumë e besueshme dhe të gjitha këto dyshime rreth tij ndoshta

janë gjuajtur nga vetë amerikanët. Për këtë person amerikanët ngrisin akuza dhe dyshime si spiun i Rosisë dhe kërkojnë informata dhe bashkëpunim kundër tij si spiun i Rosisë, dhe muxhahidi i cili vetëm se ka filluar bashkëpunimin me amerikanët prapë fillon ta shfrytëzoj logjikën e tij ku së pari u beson amerikanëve se ata janë shërbim sekret dhe me siguri kanë kësi informata, si dhe këto akuza përputhen me dyshimet që qarkullojnë në terren dhe në fund vjen vendimi se armiku i armikut tim është miku im, kështu që edhe në këtë hap zhytet në bashkëpunim. Në hapin që pason, i kërkojnë bashkëpunim kundër muxhahidëve që janë të njohur e të dëshmuar në besnikëri dhe në xhihadin e tyre duke ngritur akuza dhe dyshime të përshtatshme kundër tyre. Në rast se pranon bashkëpunimin, ky më vetëm se është zhytur thellë si bashkëpunëtor me vullnetin e tij dhe është i vetëdijshëm për çështjen e tij, por nëse refuzon bashkëpunimin atëherë shantazhohet dhe kërcënohet në dy drejtime: Së pari për këtë bashkëpunim i ofrojnë shumë të madhe parash si shpërblim, e nëse nuk pranon, atëherë e kërcënojnë për publikimin e bashkëpunimeve të mëhershme si spiun i amerikanëve të cilat të gjitha janë të inçizuara dhe të dokumentuara. Këtij lloji kërcënimi ndoshta shumë pak njerëz mund t'i rezistojnë për shkak se nuk është lehtë për ta aspak që të paraqitet çështja e tij si spiun i amerikanëve në rrethin ku jeton dhe vepron. Pse hapi i parë për ta zhytur në bashkëpunim është paraja e jo kërcënimi për publikimin e çështjes tij si spiun? Për shkak se një bashkëpunëtor që nuk vepron me vullnetin e tij ai nuk është i vyeshëm dhe i suksesshëm, ai jep informata aq sa ka nevojë ta largoj sikletin e tij që i qëndron mbi kokë, kurse nëse vepron me vullnetin e tij ai mundohet të depërtoj thellë dhe të arrijë maksimumin dhe mu kjo është nevoja e amerikanëve. Amerikanët për ta nxjerrur maksimumin nga bashkëpunëtorët e tyre që veprojnë në terren, nuk u japin pagesa mujore për shkak se kjo i bën përtaca dhe nuk i futen rrezikut pa nevojë për shkak se në fund të muajit e merr pagesën mujore, por pagesat ua japin në bazë të zellshmërisë apo informatave që i ofrojnë, me qëllim që t'u japin nxitje për aktivitet, që nënkupton se aq sa të punojnë aq edhe do të fitojnë, e për të fituar sa më shumë shuma të majme ata bëhen të zellshëm dhe i futen çdo rreziku; metoda e dytë është sëpari duke ja prishur moralin, ku hapi i parë është duke i ofruar financa për të ja futur luksuzin apo dunjanë në zemër, pastaj pason zhytja në amoralitet (zina) në metoda të ndryshme, në këto forma mundohen ta bin në nivelin e zindikut, pastaj i kërkojnë bashkëpunim me organizata humanitare deri në pikën që nuk mundet të tërhiqet apo të kthehet prap, pastaj i kërkojnë haptazi bashkëpunim si spiun i amerikanëve me kërcënimin se nëse refuzon do t'i informojnë muxhahidat për çështjen e tij dhe se do të vritet nga muxhahidat si tradhëtar, në këtë formë pothuajse i mbyllën të gjitha dyert për rrugdalje.

Mënyra tjetër e rekrutimit hap pas hapi e sidomos me studentë e njerëz të administratave, është duke iu paraqitur atyre si organizata që merren me hulumtime të ndryshme apo statistika, ku së pari fillojnë me çështje civile duke u kërkuar hulumtime dhe projekte të ndryshme siç janë gjendja sociale e popullit, zhvillimi dhe niveli i shëndetësisë, të drejtat e njeriut, liria e shprehjes dhe mediat, çështjet e arsimit, etj. Kjo është fillimi i bashkëpunimit.

Më pas kërkojnë hulumtime më të ndijshme siç janë çështjet politike, çështjet e sigurisë, etj. Më pas fillojnë kërkesa dhe informata më në detaje dhe më konkrete, siç janë për

Detyrat e informatorëve: është shumë e njohur se informatorët apo spiunët detyrën kryesore e kanë spiunimin, por kjo është vetëm se një nga shumë detyrat e tyre, ata bëjnë edhe shumë vepra tjera, siç janë: vrasje dhe atentate në forma të ndryshme, e sidomos nëpërmjet helmimit, hulumtimi dhe analiza e personave apo kuadrove dhe përpilimi i listave se cili çfarë aftësishë posedon dhe cilët janë më të rrezikshmit apo kokat e grupit, pas së cilës pasojnë sulmet për likuidimin e tyre (ngase përndryshe si kanë mundësi amerikanët që t'i bëjnë listat e zeza për likuidime me dron dhe të dijnë se kush janë kokat dhe më të rrezikshmit për Amerikën), lidhjet dhe kanalet e financimeve, mbjellja e përçarjes, mbjellja e dyshimeve dhe demoralizimit, ndryshimi i kursit të grupit nëpërmjet depërtimit në kryesinë e tyre, përkrahjen e emërimit të kuadrove të papërshtatshëm në poste, shfrytëzimi apo keqpërdorimi i grupeve për interesat shtetërore, hulumtime, vlerësime dhe analiza të ndryshme e sidomos të gjendjes politiko-ushtarake, nxitje për marrjen e vendimeve të gabuara, rekrutimin e spiunëve të ri, etj. I njejtë spiun nuk i bën të gjitha këto detyra, por secili prej tyre e ka detyrën e vet.

Metodat e takimeve fizike mes agjentit të shërbimit sekret dhe informatorit: Tek ne është e njohur se një person që hynë apo qarkullon nëpër stacionet policore është bashkëpunëtor i tyre. Kjo bindje nuk është e vërtetë, por e vërteta është e kundërta e saj. Një bashkëpunëtor të shtetit kurrë nuk mund ta shohësh duke qarkulluar nëpër stacionet policore dhe nëpër objektet të cilat njihen se janë të shërbimeve sekrete, për shkak se kjo ua shkatërron besueshmërinë në popull ngase siç e cekëm në fillim se kushti esencial i suksesit të tyre është besueshmëria. Takimet bëhen larg këtyre objekteve, ata takohen nëpër objektet shoqërore dhe në ambientet të mbyllura, siç janë spitalet, qendrat e mjekësisë (ambulancave), shkollat, firmat e caktuara në vende ku qarkullimi i tyre është shumë normal, në formë civile dhe mund të frekuentojnë sa herë që t'ua kërkon nevoja, sepse për vizitën e këtyre objekteve munden të gjejnë alibi të natyrshme sa të dojnë, ngase këto vende çdokush i viziton, dhe brenda zyreve të këtyre objekteve askush nuk mund të shohë se kush me kënd takohet, sepse sekreti është në nivelin maksimum. Thjesht ë shkon në qendër të mjekësisë familjare kinse për shërim, kurse brenda në zyrë në vend të doktorrit e pret agjenti i shërbimit sekret për t'i pranuar informatat nga informatori, si dhe ky për t'i pranuar udhëzimet e reja nga përgjegjësi i tij.

Pikat e dobëta të tyre: dobësitë e tyre kryesisht janë në tre çështje: mënyrat e dhënies së informatave, mënyrat e pranimit të financave dhe kontaktet fizike.

Metoda e dhëniës së informatës: me zhvillimet teknologjike kjo çështje është lehtësuar shumë, por prapë se prapë është pikë e dobët dhe e rrezikshme për ta. Para zhvillimeve teknologjike të internetit e celularëve informatat janë dhënë dorë më dorë nëpër vendet frekuentive siç janë stacionet e trenit, autobusëve, nëpër autobusa, tramvaja, duke u bërë dorëzim-pranimi shpejt dhe fshehtas, etj, por edhe nëpër vende të mbyllura siç janë VC-të publike ose VC-të nëpër lokale e restorante të caktuara, ose VC-të e spitaleve e qendrave të mjekësisë (ambulancave), ku brenda VC-ve është bërë një vend sekret për fshehjen e letrës

(apo tash memori kartën), e pastaj personi që duhet t'i pranoj informatat vjen në ditë të caktuar dhe i nxjerrë informatat, e ndoshta këta të dy nuk njihen në mes vete, por vetëm e kryejnë pranim-dorëzimin e informatave në mënyrë sekrete dhe anonime, por besoj se tash me zhvillimet teknologjike, metodat e vjetra shumë pak përodren për shkak se tash nëpërmjet internetit e celularëve shumë lehtë dhe shpejtë dhe të koduara dërgohen informatat, por edhe në anën tjetër ka programe të mjaftueshme për rikthimin dhe deshifrimin e çdo informate të shlyer dhe të koduar, kështu që zhvillimi teknologjik aq sa është i sigurtë po aq është dhe i rrezikshëm, për shkak se gjurmët i mbajnë me vete në telefon apo kompjuter edhe pse i shlyjnë, kështu që kjo mbetet pikë e dobët e tyre.

Pranimi i financave: njëashtu është pikë e dobët e tyre ngase lë gjurmë nëpër regjistra ku çdo hyrje-dalje e dërgesave financiare mund të kontrollohet dhe të përndjeket. Ekzistojnë shumë raste ku nëpërmjet kontrollit dhe përndjekjes së dërgesave financiare janë zbuluar rrjete të tëra të spiunazhit, sepse personit që iu janë dërguar shuma më të mëdha nuk mund që ta arsyetoj shkakun e dërgesës dhe se ku do t'i investoj, kështu që shumë lehtë zbulohet çështja e tij pas së cilës fillon të shtjellohet lëmshi komplet.

Kontaktet fizike: janë ndër pikat më të dobëta të tyre për atë edhe mundohen që sa më pak të ketë kontakte fizike mes tyre. Amerikanët për t'i ikur shtjellimit të lëmshit deri në fund, në rast se kapet ndonjëri prej bashkëpunëtorëve të tyre, veprojnë në formën të celulave ku personi kryesor i tyre që i mban kontaktet me disa celula veç e veç qëndron në Turqi, jashtë mundësive të muxhahidëve për ta kapur apo përndjekur, kështu që celula që kapet, pas dy apo tre personave zinxhiri i kontaktit del në Turqi dhe kështu këputet zinxhiri i përndjekjes. Personi që qëndron në Turqi kurrë nuk hyn në Siri sepse kapja e tij rrezikon zbulimin e shumë celulave, si dhe të gjitha kontaktet, dërgesat financiare dhe udhëzimet, kështu që udhëheqja e punës bëhen nga personat që qëndrojnë në Turqi edhe pse disa nga ata persona janë të njohur për shërbimin sekret të muxhahidëve, por kapja e tyre është e pamundur.

Vendet kyçe që i synojnë bashkëpunëtorët e shteteve: autolarjet, mekaniku i veturave, elektrikisti, llamaristi, firmat e taksive, taksistët, berberët, shpërndarësi i ujit në vendet ku shpërndarja e ujit bëhet me cisterna, lokalet ku bëhet riparimi dhe shitja e mjeteve elektronike, kompjuterëve, telefonave, kamarierat nëpër lokale, recepcionistat në hotele, zyret që mirren me shit-blerje dhe dhënien me qira të banesave, shtëpive, automobilave, etj. Këto pika që i theksuam më lartë për nevojat njerëzore janë sikurse udhëkryqet në rugë apo pikat kyçe në jetën shoqërore. Personat e shtetit e sidomos ata të shërbimit sekret të gjitha këto çështje që i cekëm më lartë i kanë të tyre dhe të besueshëm që punojnë për shërbimin sekret, dhe atë për dy arsye: e para për ta ruajtur veten që mos ndokush t'u monton nëpër vetura, aparatura dhe banesa sisteme të përgjimit dhe të përcjelljes, si dhe e dyta, që këto t'i përdorin kundër të tjerëve. Brenda grupeve revolucionare apo xhemateve xhihadike i synojnë këto pika: mekanik apo elektrikist të

veturave, elektrikist të objekteve, kompjuterista apo hakera, instalues të kamerave, gazetar, kuzhinier, doktor, administrator i logjistikës, arkatar, arkivist, etj.

Pikat e kontrollit dhe mbikqyrjes: janë ato pika që më së shumti frekuentohen dhe grumbullohen njerëzit e veçanërisht personat apo grupet që mbikqyren nga shteti, qofshin ato në aspektin fizik apo në rrjetet sociale. Grumbullimi i njerëzve në një pikë ua lehtëson shërbimeve sekrete çështjen e mbikqyrjes, për shkak se me një informator e mbikqyrin dhe e kanë nën kontroll një grup apo xhemat të tërë, kurse nëse ai grup është i shkapërderdhur atëherë, duhen shumë informatorë për mbikqyrjen dhe përcjelljen e tyre dhe prapë se prapë nuk i kanë nën kontrollë plotësisht. Këto pika përveç informatorëve i mbikqyrin edhe në formën që shërbimet sekrete marrin ndonjë banesë apo lokal tjetër që ka pamje ndaj pikës që është nën mbikqyrje dhe aktivizojnë kamera dhe mjete përgjuese të zërit, kështu që atë pikë e kanë nën inçizim dhe përgjim 24 orë. Çdo grup e ka nga një pikë apo qendër ku grumbullohen apo e frekuentojnë atë dhe shpesh ndodhë që ai lokal mos të jetë me dokumentacion të rregulltë por prapë se prapë shteti i toleron dhe nuk ua ngushton situatën me qëllim që mos të vjen çështja deri te mbyllja e lokalit, se në këtë rast vjen edhe te shkapërderdhja e grupit në shumë qendra tjera dhe kjo më pas ua vështirëson mbikqyrjen e tyre. Pikat e grumbullimit janë xhamiat, mektebet, kafenetë, restorantet, lokalet e internetit dhe videolojërave, qendrat sportive, palestrat e fitnesit, etj. Gjithashtu dhe në internet pikat e grumbullimit janë dhomat apo grupet për kontakte apo debate të përbashkëta, faqet e shitblerjeve të ndryshme, faqet e ndryshme të lajmeve dhe hoxhallarëve për fetva dhe davet. Nga të gjitha këto shërbimet sekrete i përpilojnë listat e zezë të personave të dyshuar, i sigurojnë adresat dhe numrat për kontakt me çdo kënd dhe bëjnë kontakte me ta në formë të ndryshme me qëllim për rekrutimin e ndonjërit prej tyre si dhe mundohen të instalojnë viruse të ndryshme për përcjelljen apo përgjimin e celularëve dhe kompjuterëve të tyre.

Telefonat Celular: në ditët e sotit celularët janë informatorët më të mëdhenj. Informon për të gjitha bisedat dhe kontaktet që ke, le gjurmë si dhe i lokalizon lëvizjet dhe vend-qëndrimet. Me përparimin e teknologjisë është arritur edhe identifikimi i zërit të cilin nëse e fusin në sistem për kërkim, atëherë nuk të bën dobi nëse i ndërron numrat apo edhe komplet telefonin celular se prej cilitdo telefon celular që të kontaktosh, zëri të zbulon se cili je. Në këtë rast e vetmja mënyrë për t'i ikur përgjimit është të kontaktosh me SMS dhe prej numrave të panjohur. Shërbimet sekrete përcjelljen e një numri të telefonit celular e bëjnë duke e përcjellur atë numër dhe më së paku pesë numra që më së shumti kontaktojnë me të, kështu që nuk të bën dobi shumë ndërrimi i numrit sepse numrin e ri që e siguron menjëherë do të kontaktosh me ata pesë numra që i ke më të afërm, për atë menjëherë zbulohesh. Për aktivitetet që janë rrezik për shtetin duhet të posedosh telefon celular të veçantë që kontakton me SMS dhe duhet të shfrytëzosh rrjetet telefonike të shteteve tjera me roaming e jo ato brenda shtetit, për shkak se rrjetet e huaja më vështirë përgjohen, por edhe nëse përgjohen policia asesi nuk guxon ta zbuloj se është duke i përgjuar

telefonat e shteteve të huaja ngase me këtë bën skandal dhe reagime ndërshtetërore dhe gjithashtu këto përgjime nuk mund dhe nuk guxon t'i paraqet në gjykatë si dëshmi.

Metodat e përcjelljes: me sa di unë, janë dy metoda të përcjelljes në aspektin fizik: e para është në mënyrë lineare, që dmth infiltrimi i informatorit brenda grupit apo të jetë afër individit që kërkohet, i cili informon për lëvizjet dhe vend-ndodhjen e personit të kërkuar, dhe kjo metodë është më e saktë, më e shpejtë dhe më e përshtatshme për ta; metoda e dytë është në formë të rrjetit, ku kjo metodë përdoret kur shteti nuk ka informator afër personit të kërkuar dhe nuk ka informata të sakta për lëvizjet dhe vend-ndodhjen e personit, e në këtë rast shpërndahen informatorët në formë të rrjetit në çdo udhëkryq apo rrugët ku mund të lëvizë personi i kërkuar dhe nëse personi i kërkuar vërehet atëherë nuk i shkohet pas, por regjistrohet kthesa e fundit që ka lakuar rrugën ku të nesërmen vazhdohet përcjellja nga pika apo kthesa që është zhdukur dhe kështu vazhdon përcjellja derisa të zbulohet vend-qëndrimi i tij. Këta informatorë shumë lehtë vërehen dhe zbulohen se vend-qëndrimet ku qëndrojnë për vëzhgim i kanë jashtë rutinës apo normales, e sidomos nëse lëvizjet janë në orët e vona, vërehen duke qëndruar të vetëm me një udhëkryq në mes të natës edhe atë pothuajse në çdo udhëkryq vëren nga një person dhe kjo është jashtë normales se më herët kësi lloj veprimesh nuk janë vërejtur.

Kurtha të minuara: sikurse ushtria dhe policia që i kanë kurthet apo pusitë e tyre ndaj armikut, po ashtu edhe shërbimet sekrete i kanë kurthet apo pusitë e tyre ndaj armiqve të tyre, mirëpo ndryshe nga ushtria dhe policia, si p.sh dhomat e hoteleve dhe banesat që jipen me qira, nga zyret e pasurive të paluajtshme, hotelet që bashkëpunojnë me shërbimin sekret kanë dhoma të gatshme për inçizim dhe përgjim apo mbikqyrje, etj. Kur personi që kërkon një dhomë në hotel, recepcionisti që në fillim e vlerëson çështjen e tij, nëse i duket i dyshimtë ose i rrezikshëm atëherë që në fillim e futë në dhomën e mbikqyrjes dhe gjatë një, dy apo tre ditëve nëse personi nuk ka asnjë rrezikshmëri atëherë ia ndërrojnë dhomën duke e transferuar në dhomë tjetër me pretekst të ndryshëm, e sidomos me atë se kjo dhomë duhet të pastrohet, kurse ju kaloni në dhomë tjetër të pastërt dhe të gatshme. Në fillim mundet që recepcionistit mos t'i dukesh si i dyshimtë apo i rrezikshëm dhe të futë në dhomë të thjeshtë, por gjatë qëndrimit në hotel nëse ai fillon të dyshon tek ju, atëherë ta ndryshon dhomën duke e transferuar në dhomën e mbikqyrjes, kështu që nëse ndodhë që në hotel ta ndërrojnë dhomën atëherë është shumë e mundëshme që ose të kanë futur në dhomën e mbikqyrjes ose të kanë nxjerrur nga dhoma e mbikqyrjes. Këto lloj kurthe praktikohen edhe në banesat që jipen me qira nga zyret e pasurive të paluajtshme, ku nëse personi që kërkon banesë me qira është i njohur se ai nuk është në përputhshmëri me shtetin apo nëse është i dyshimtë, i jipet banesë me qira që është nën mbikqyrje të kamerave dhe sistemeve të përgjimit. Nëse brenda një muaji vërtëtohet se personi nuk është i rrezikshëm, atëherë nuk ia vazhdojnë kontratën e qirasë duke i ofruar banesa tjera të përshtatshme për ndërrim. Kjo vlenë edhe për shitblerjen e automjeteve ku ka persona që merren me shitblerje të automjeteve dhe që janë bashkëpunëtor të shërbimeve sekrete, të cilët blejnë automjete të përshtatshme

për individ të caktuar dhe i përgatisin me sisteme të përgjimit dhe përcjelljes, dhe në formë spontane apo direkte ua ofrojnë për shitje personave të duhur me çmim të volitshëm.

Kidnapimet: nga taktikat e kidnapimeve të muxhahidëve në Siri përdoren kurthet apo pusitë ku shërbimet sekrete hapin lokale që i tërheqë muxhahidët, siç janë lokalet e armatimit, rrobave ushtarake dhe në përgjithësi gjësendeve ushtarake apo fetare. Brenda lokalit në thellësi kanë ndonjë dhomë si magazinë ku i ofrojnë muxhahidit opsione edhe më shumë të mallrave, e nëse bie në kurthë dhe futet në thellësi atëherë aty qëndrojnë dy apo tre persona të fuqishëm që e kapin dhe e kidnapojnë duke e lidhur. Normalisht që në këtë rast një person i tyre qëndron jashtë lokalit për të vëzhguar që muxhahidi që ka hyrë në lokal a është i vetëm apo është ndonjë person tjetër me të. Po ashtu taktikat e kidnapimit të muxhahidëve përdoren edhe duke i joshur për shitblerje të armëve, motoçikletave, automjeteve, për martesë duke i ofruar takim me vajzën dhe familjen e saj, dhe e gjithë kjo për ta tërhequr muxhahidin deri brenda shtëpisë apo në ambient të mbyllur, që i bie të futesh vetë në gojë të ujkut me këmbët e tua.

Rritja e besueshmërisë së informatorit: siç e cekëm në fillim se besueshmëria është çelësi i suksesit të informatorët dhe për këtë shteti, por edhe vet informatorët përdorin taktika të ndryshme për rritjen e besueshmërisë. Së pari informatori i cili dyshohet se është informator apo përflitet për të dhe që nuk ka histori shumë të pastërt të jetës së tij, ai për të gjitha këto maskohet dhe e rritë besueshmërinë duke u shoqëruar apo duke e marrur për shokë të ngushtë një person të drejtë e të sigurtë dhe që të gjithë e duan për sinqeritetin dhe devotshmërinë që e posedon, por fatkeqësisht që është naiv dhe lehtë manipulohet, e në shoqëri me kesi lloj personi munafiku maskohet dhe e pastron vetën para syve të njerëzve duke u bazuar në atë që thuhet se, “me kë të rrih ashtu je”. Disa prej këtyre personave (bashkëpunëtorëve) shteti u shpallë armiqësi duke i përndjekur dhe duke u ngritur akuza nëpër gjyqe, akuza të cilët në fund nuk përfundojnë negativisht. Disa të tjerë edhe i burgosë për një kohë të shkurtër ngase siç thamë më herët se burgu më së shumti e rritë besueshmërinë tek njerëzit. Më pas shteti përhapë akuza e dyshime për informatorë, për njerëz të drejtë dhe të mirë me qëllim që me përhapjen e sa më shumë akuzave e dyshimeve automatikisht zbehet dyshimi ndaj informatorëve të vërtetë, sepse nuk ka mundësi që të gjithë të jenë informatorë. Kjo i përngjanë tregimit të personit që ka gënjer se kinse po vjen ujku dhe pas disa rasteve me gënjeshtër edhe kur është paraqitur ujku me të vërtetë, atëherë askush nuk i ka zënë besë. Në xhihad, munafikat për ngritjen e besueshmërisë në maksimum përdorin taktikën e regjistrimit të vetës si istish’hadi dhe kjo është kulmi i tradhtisë dhe mashtrimit ndaj muslimanëve. Në shiqim të parë nuk mundet që një person të jetë në listën e istish’hadive për ta dhënë jetën për Allah dhe në të njëjtën kohë të jetë munafik, këtë nuk e pranon logjika e shëndoshë. Shtrohet pyetja: pse istish’hadi? Për shkak se lista e istish’hadive është aq e gjatë sa që ndoshta përfundon xhihadi e nuk i vjen rendi për ta kryer istish’hadin, apo së paku duhet të presë në radhë disa vite, pastaj listat e istish’hadive shpesh ndryshohen me ndryshimin e përgjegjësve

dhe situatave, kështu që humbet rendi dhe duhet prej fillimi ta regjistrosht veten. Istish'hadi shkon vetëm se ai që është shumë i devotshëm dhe që është shumë i kujdesshëm e i përpikët për ta ruajtur radhën dhe emrin e tij në listën e istish'hadive, e munafiku nuk e ka këtë brengë se a i humbë radha apo jo, sepse ai e di se kurrë nuk i vjen radha ta kryen sulmin istish'hadi, por as që e ka për qëllim. Ai e bën regjistrimin si istish'hadi duke pasuar me reklamat dhe mburrjet se është në listen e istish'hadive me qëllim që ta pastron veten dhe për të fituar besueshmërinë për tërë jetën. Këto detaje njerëzit nuk i dinë dhe është shumë e vështirë që dikush t'i mbikqyrë këto çështje. Çështja e tyre është ashtu siç thotë tek ne populli: "nera në ven e dashi nër dhen". Këtë që e them ndoshta ndokush ende nuk e beson, për atë po e cek një rast që ka ndodhur me ne apo që ne kemi qenë në rrjedha ku personi që u dyshojke se mund të jetë munafik për shumë dyshime të tij, për të i larguar dyshimet ndaj tij apo për ta rritur besueshmërinë, e regjistroi veten në listën e istish'hadive që numri i tij në listë ishte 56, që i binte së paku 5 vite mos t'i vie rendi. Filluan festimet dhe mburrjet nga rrethi i tij se filan personi është regjistruar istish'hadi, kjo informatë apo kjo vepër e tij na gëzoi pa masë edhe neve, jo që besonim ne në të, por që e futi veten në kurth të zbulimit rreth asaj që o do të tregohet i sinqertë duke e kryer sulmin dhe Allahu e shpërbleftë me xhenete, o do të shtohen dyshimet rreth tij edhe më shumë nëse tërheqet nga kjo vepër. Në konsultim me përgjegjësin e listës së istish'hadive e bëmë një lëvizje taktikore për zbulim, ku personin në fjalë nga numri 56 e transferuam në numrin 1, pra u bë i pari për ta realizuar sulmin istish'hadi. Normal që u befasua shumë se ishte tepër e papritur, por befasia që në aspektin negativ kundërshtues, e jo pozitiv, ngase ai që është i sinqertë në këtë vepër i gëzohet kësaj mundësie pa masë. Filluan kundërshtimet e tij dhe të rrethit të tij se si ka mundësi të jetë i pari kurse në listë është i 56-ti, por ne iu përgjigjëm me atë se kjo është nderë për ju që ju kemi dhënë mundësinë nga numri 56-të të kalosh i pari, dhe për këtë duhesh të jesh i gëzueshëm pa masë dhe falenderues dhe jo kundërshtues, sepse po t'u jipte kjo mundësi dikujt tjetër do të qante prej gëzimit. Në fund duke mos pasur rrugëdalje dhe duke mos u tërhequr derisa të mbërrinë në momentin e fundit, sepse ende nuk e besonte atë çka ishte duke ndodhur me të. Pasi u përshëndet me vëllezërit u nis drejt frontit për ta kryer sulmin istish'hadi, por kur arriti tek autoblanda e stërm bushur me eksploziv dhe kur e pa që e gjithë kjo është e vërtetë, menjëherë u tërheq nga kryerja e sulmit istish'hadi, kurse para shokëve të tij nuk i mbet tjetër veçse filloi të gënjen dhe të arsyetohet se ai ishte i gatshëm për ta kryer sulmin, por përgjegjësi i sulmit nuk e lejoi se kinse është prej vëllezërve që ka përvojë luftarake dhe se për kesi muxhahida kemi nevojë në luftime nëpër fronte, që në realitet përgjegjësi i sulmit nuk e kishte atë ingerencë se cili person do ta kryen sulmin istish'hadi, por këtë çështje e vendoste përgjegjësi i listës së istish'hadive. Me këtë tërheqje nga sulmi istish'hadi nuk don të thotë se personi është munafik, por u shtuan dyshimet, dhe u rrit mosbesueshmëria rreth tij edhe më shumë. Nëse për një vepër spiunimi rrezikohet zbulimi i spiunit, atëherë për shërbimet sekrete parësore është ruajtja e sekretit të spiunit e jo suksesi i veprës, për shkak se vlera e spiunit është më e madhe se vlera e veprës. Spiuni mund të bie suksese tjera apo mundet ta kryen

të njejtën vepër në rast tjetër, kurse spiunin ndoshta nuk mund ta infiltrosh prapë në të njejtën pozitë, por edhe nëse mundet të infiltrohet do duhen shumë vite.

Organizatave humanitare dhe joqeveritare: këto lloj organizata, shërbimet sekrete i shfrytëzojnë apo janë dora e zgjatur e tyre jashtë kufirit shtetëror, nëpërmjet këtyre organizatave bëhen përzgjedhja dhe rekrutimi i bashkëpunëtorëve dhe bëhet instalimi dhe dirigjimi i rrjetit të bashkëpunëtorëve në shtetet e huaja, e një pjesë e mirë e zyrtarëve të tyre janë me grada ushtarake apo policore. Nëpërmjet punësimit të popullatës lokale në aktivitetet e organizatës, shpërndarjes së ndihmave humanitare, hapjes së kurseve dhe projekteve të ndryshme për mësim të gjuhëve, kompjuterëve, etj., bëjnë përzgjedhjen cilësore të bashkëpunëtorëve dhe rekrutimin e tyre, e sidomos ata që i dërgojnë në shtetin amë për mësim dhe zhvillime të mëtutjeshme. Nëse iu kujtohet se Amerika në vitin 2001 pas sulmeve të 11 shtatorit prej kushteve që i paraqiti Afganistanit që mos ta sulmoj ushtarakisht, ishte edhe lejimi e depërtimit të organizatave humanitare! A thua se Amerika aq e kishte brengë për varfërinë e popullit afgan apo qëllimi i saj së pari ishte rekrutimi i bashkëpunëtorëve dhe instalimi i rrjetit të tyre, e pastaj të sulmohet Afganistani ushtarakisht.

Masat, kundërmasat dhe mbrojtja nga shërbimet sekrete: Nëse je person i kërkuar, i përndjekur, i rrezikshëm apo nën mbikqyrje për shtetin:

- Mos prano dhurata prej askujt, e sidomos ato elektronike, siç janë telefonat, kompjuterët, orat, etj.
- Mos e prano në shoqëri të afërt atë që të imponohet për shoqëri si dhe ke kujdes edhe nga ata që spontanisht të afrohen në shoqëri.
- Mos blej asgjë e as veturë nga personat që dyshon tek ta, apo personat e panjohur, por mundohu të blesh vetëm se nga personat e besueshëm.
- Mos i shpreh mendimet armiqësore ndaj shtetit askund e sidomos nëse ndokush të provokon me pyetje provokative, gjithnjë duhet të dukesh i qetë dhe jo agresiv.
- Mos flit për veprat e tua askund e sidomos ato xhihadike, mos i zbuloj aftësitë e tua dhe se sa je i rrezikshëm.
- Gjithnjë mbaj dy celular për kontakt, një për kontakte të përgjithshme dhe këtë numër mos e ndërro kurrë dhe celularin e dytë për kontakte sekrete me personat që je në aktivitet dhe gjithnjë kontaktet të jenë me SMS.
- Për aktivitetet ilegale ndaj shtetit përdor kontakte me kompanitë telefonike të shteteve të huaja.
- Lëvizjet lokale bëri me motoçikletë ose biçikletë, ngase në këtë rast informatorët e kanë vështirë për të përcjellur, zbulohen lehtë sepse lëvizjet me motoçikletë ose biçikletë janë të pakta, ndërsa me veturë nuk mund të të përcjellin.
- Ke kujdes se çka flet dhe me kënd takohesh, në vendet apo pikë tubimet të xhematit se janë pika që përgjohen dhe përcjellen.

- Në pikat e tubimit të xhematit mundohu maksimum që mos të tregosh afërsi me personat që je në aktivitet, por trego afërsi me personat që nuk ke asnjë aktivitet ilegal.
- Në pikat e tubimit të xhematit por edhe në përgjithësi në jetën tënde, mundohu që të kontaktosh sa më shumë me shumë persona e sidomos duke u veçuar anësh në formë të bisedës sekrete edhe pse biseda është normale, me këtë lëvizje shtetit ia vështëron dhe zgjeron rrethin e dyshimeve dhe përcjelljeve.
- Puno punë private që të mundëson lëvizje të shumta, siç është taksist apo distributer, etj. Nëse je në lëvizje tërë kohën, është e pamundur të të përcjellin gjatë tërë kohës dhe shtetit do t'i kushton angazhim të madh dhe mund të tepërt për të të mbajtur nën kontroll që pothuajse është e pamundur, kështu që në rast nevojë shumë lehtë mund të ikësh nga përcjellja dhe gjithnjë ke alibi për lëvizjet dhe kontaktet e tua.
- Sa më shumë që ia zgjeron rrethin e dyshimeve dhe përcjelljeve shtetit, aq më shumë ia lehtëson vetës dhe e rritë mundësinë e suksesit.
- Lexo shumë literaturë të shërbimeve sekrete dhe shiqo filma të zhanrit sekret apo kriminal që të pasurohesh me njohuri të mjaftueshme rreth aktivitetit të shërbimit sekret apo policisë.
- Përfito nga përvoja dhe njohuritë e personave që kanë pasur konfrontime me policinë dhe shërbimin sekret në jetën e tyre.

Kjo çështje kërkon pjekuri të jetës në këtë drejtim, nuk mjafton aspak leximi i disa librave apo marrja e ndonjë kursi, kështu që çdokush që vepron ilegalisht e ka të patjetërsueshme aftësimin dhe pasurimin e tij në këtë drejtim ngase ju jeni në konfrontim me shërbimet sekrete, me një armik të padukshëm, nëse jeni injoranta në këtë drejtim atëherë pas Allahut subhanehu ëë teala ju garantojë se betejën e keni të humbur, kurse jetën të dështuar dhe të shkatërruar.

Ebu Katade Albani

Idlib, Siri

